

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An Legatum relictum pro fæminis in matrimonium collocandis
concedi possit Viduis ad secundas nuptias transeuntibus

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

sufficiens discrimen inter hæc, sed idem sonare: *Volo quinque Missas pro pinque Julis dandis, & pro quinque Julis dandis volo quinque Missas.* Et aureos trigenta ex fructibus talis fundi jubeo persolvi, & aureos trigenta, quos jubeo ex tali fundo persolvi: Cur igitur, inquit, in una dispositione hæredem obligabo, non item in altera? Unde alii cum Prixiano apud March. l. c. n. 1. & 2. alia etiam media suppeditant colligendæ in dubio mentis Testatoris, & juxta Tamb. l. c. sequentia juvare poterunt, 1. Quod non sit imponendum onus grave, nisi certò de illo constet, prout tunc non certò constat, quando verba Testatoris dubia sunt. 2. Quia in dubio melior est conditio possidentis, at nunc hæres jam possidet. 3. Quod non ignobiles DD. cum Molin. Sanch. Menoch. Mantica, Bonac. doceant, semper præsumi Testatorem voluisse gravare hæredem quàm minimum possibile est, *L. unum ex fam. §. si rem ff. de legat. 2.* & in dubio semper fieri interpretationem pro hærede contra legatarium, *L. apud Jul. §. scio ff. de legat. 1.*

Ex quibus, & traditis regulis colligi potest responsio ad 1. Q. cum illud legatum videatur taxativè positum, scilicet lego Ecclesiæ 20. modios tritici ex illo agro solvendos; adeoque non esse in dubio imponendum certum onus grave hæredi ad supplendum, sed potius in dubio faciendam esse in-

R. P. Leonardelli Soc. Jes.

terpretationem pro hærede contra legatarium.

Ad 2. Q. Legatum relictum pro 165 fæminis maritandis posse conferri etiam viduis secundò nupturis, censent Ripa rubr. C. de sec. nupt. n. 4. & 5. Decius rubr. C. de secund. nupt. n. 3. Sylv. verb. Legatum 1. q. 5. n. 9. cum Gloss. C. Apariant. verb. Trigamos, 31. q. 2. Ubi ait per nuptias non solas primas, sed ultteriores designari. Verùm contrarium longè verius est, & omninò tenendum cum, & apud Sanch. l. 7. D. 91. n. 55. Palao de spons. D. 4. p. 13. §. 7. n. 32. Bonac. de Contract. D. 3. q. 17. pun. 8. §. 4. n. 8. Bald. in proam. decr. n. 25. Præp. rubr. de spons. n. 14. Jaf. l. duobus, §. si ei qui &c. n. 2. Refell. Mantica Tiraq. Gutier. & aliis, contententibus solis fæminis primò nubentibus legatum conferendum esse; quia ea Testatoris verba de solis primis nuptiis intelligi debent. Argum. leg. Boves, §. hoc sermone, ff. de verb. signific. ibi: hoc sermone, dum nupta erit, primæ nuptiæ significantur,

Hoc tamen limitant, ac temperant citt. DD. Primò, ne procedat in vidua, quæ prius matrimonium non consummavit, quia comparatione talis matrimonii secundæ nuptiæ primæ censerentur debent, nec nuptiæ non consummate, nuptiæ integræ, & perfectæ appellantur, perindeque re-

Z

ipfa

ipsa est, ac si nunquam nupsisset, atque adeò legatum tunc capere potest. Secundò limitant, ne procedat in vidua, cujus prius matrimonium irritum, & nullum fuit, quia non debet impedimentum præstare, quod de jure non sortitur effectum, nec talis vidua secundò nubit, cum primæ nuptiæ, utpote irritæ, nuptiæ re ipsa non sint. Tertiò temperant pro casu, quo nullæ essent fæminæ ætate nobiles, quibus possent id legatum impertiri; tunc enim ex verisimili Testatoris mente, ne opus pium differatur, viduis conferri potest; nisi, ut notat Palao l. c. legatum certæ determinatæ personæ factum sit, quæ tamen 12. ætatis annum nondum nacta sit, tunc enim alteri applicari nequit; quia Testator eam personam determinatè designans dilationi legati tradendi consentit, eò quòd legatum, quousque fæmina nuptiis apta sit, concedi non debeat, cum non urgeat causa, ob quam factum est. Neque fæminis jam maritalis etiam pauperibus legatum pro fæminis maritalibus relictum concedi potest, ut notant Palao. l. c. n. 33, Sanch. & alii citt. quia deficit finis Testatoris, eò, quòd Testator eo legato intenderit, ne fæminæ defectu dotis innuptæ maneant, neve earum pudicitia periclitetur, quæ ratio in fæminis jam maritalis cessat,

Ad 3. Q. An legatum relictum 166 pro virginibus maritalibus possit tutò acceptari, ac retineri ab ea, quæ occultè corrupta est, sed publicè habetur pro virgine, affirmativè respondent Diana in comp. V. legatum. n. 21. Delben d. 21. S. 8. Laym. l. 3. n. 3. p. 2. c. 3. La Croix l. 3. p. 2. n. 604. & l. 4. n. 4. & alii. Rationem dant, quia acceptando, & retinendo, aut petendo legatum, seu dotem nullam injuriam infert; cum enim publicè virgo habeatur in externa politia omnibus virginum privilegiis gaudet, ut juxta morem patrum etiam fertum v. g. capite gestare possit, atque adeò etiam dotem quasi virgo petere, & acceptare. Neque alia Testatoris mens fuit, quàm ut dos daretur puellæ, quæ publicè conferretur virgo, & casta, interim non inquirendo in occulta crimina, cum id neque conveniens, neque Reipublicæ expediens sit. Unde illud discriminis observat, & dat Laym. l. c. inter simulatum pauperem, & simulatam virginem, quòd pauperis simulatio injusta, ac perniciosa sit; hæc autem jus habeat simulandi, seu potius dissimulandi suum delictum, quamdiu bonam famam publicè retinet, & pro virgine habetur; ex quo infert, non licere tibi, qui illam corruptam esse nosti, occultam ejus fornicationem prodere, nisi fortè, ut notat Sa ver. injuria, n. 3. jus habeas accusandi de crimine